

पुराणसंश्रिताः पुण्याः कथा धर्मार्थसंश्रिताः । इति वृत्तं नरेन्द्राणामृषीणाञ्च महात्मनां ।

॥ ऋषयजुः ॥ द्वैपायनेन यत् प्रोक्तं पुराणं परमर्षिणा । सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्चैव श्रुत्वा यदभिपूजितं ।

तस्याख्यानवरिष्ठस्य विचित्रपदपर्वणः । सूक्तार्थन्याययुक्तस्य वेदार्थैर्भूषितस्य च ।

भारतस्येतिहासस्य पुण्यां ग्रन्थार्थसंयुतां । संस्कारोपगतां ब्राह्मीं नानाशास्त्रोपट्टहितां ।

जनेमजयस्य यां राज्ञो वैशम्पायन उक्तवान् । यथावत्स ऋषिस्तुष्ट्या सत्रे द्वैपायनाज्ञया ।

वेदैश्चतुर्भिः संयुक्तां व्यासस्याद्भुतकर्मणः । संहितां श्रोतुमिच्छामः पुण्यां पापभयापहं ।

॥ सौतिरुवाच ॥ आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहंतं पुरुष्टुतं । अतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तं सनातनं ।

असच्च सदसच्चैव यद्विश्वं सदसत्परं । परावराणां स्रष्टारं पुराणं परमव्ययं ।

मङ्गल्यं मङ्गलं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिं । नमस्कृत्य हृषीकेशं चराचरगुरुं हरिं ।

महर्षेः पूजितस्यैह सर्वलोकैर्महात्मनः । प्रवक्ष्यामि मतं पुण्यं व्यासस्याद्भुतकर्मणः ।

आचक्षुः कवयः केचित्संप्रत्याचक्षते परे । आख्यास्यन्ति तथैवान्य इतिहासमिमं भुवि ।

इदन्तु त्रिषु लोकेषु महज्ज्ञानं प्रतिष्ठितं । विस्तरैश्च समासैश्च धार्यते यद्विजातिभिः ।

अलंकृतं शुभैः शब्दैः समयैर्दिव्यमानुषैः । कुन्दोदृत्तैश्च विविधैरन्वितं विदुषां प्रियं ।

निष्प्रभेऽस्मिन्निरालोके सर्वतस्तमसा वृते । वृहदण्डमभूदेकं प्रजानां बीजमव्ययं ।

युगस्यादौ निमित्तं तन्महद्दिव्यं प्रचक्षते । यस्मिन्संश्रूयते सत्यं ज्योतिर्ब्रह्म सनातनं ।

अद्भुतं चाप्यचिन्त्यञ्च सर्वत्र समतां गतं । अव्यक्तं कारणं सूक्ष्मं यत्तत्सदसदात्मकं ।

यस्मात्पितामहो जज्ञे प्रभुरेकः प्रजापतिः । ब्रह्मा सुरगुरुः स्थाणुर्भुवः कः परमेष्ठ्यथ ।

प्राचेतसस्तथा दक्षो दक्षपुत्राश्च सप्त वै । ततः प्रजानां पतयः प्राभवन्नेकविंशतिः ।

पुरुषश्चाप्रमेयात्मा यं सर्वे ऋषयो विदुः । विश्वेदेवास्तथादित्या वसवोऽथाश्विनावपि ।

यक्षाः साध्याः पिशाचाश्च गुह्यकाः पितरस्तथा । ततः प्रसूता विद्वांसः शिष्टाब्रह्मर्षिसत्तमाः ।

राजर्षयश्च वहवः सर्वेः समुदिता गुणैः । आपोद्यौः पृथिवी वायुरन्तरीक्षं दिशस्तथा ।

सम्बत्सरर्त्तवो मासाः पक्षाहोरात्रयः क्रमात् । यच्चान्यदपि तत्सर्वं संभूतं लोकसाक्षिकं ।

यदिदं दृश्यते किञ्चिद्भूतं स्थावरजङ्गमं । पुनः संचिष्यते सर्वं जगत्प्राप्ते युगक्षये ।

यथर्त्तावृत्तुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यये । दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ।

एवमेतदनाद्यन्तं भूतसंहारकारकं । अनादिनिधनं लोके चक्रं सम्परिवर्त्तते ।

त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणि त्रयस्त्रिंशच्छतानि च । त्रयस्त्रिंशच्च देवानां सृष्टिः संचेपलक्षणा ।

दिवः पुत्रोदृहद्भानुश्चक्षुरात्मा विभावसुः । सविता सचचीकोऽर्कः भानुराग्नावहो रविः ।

पुरा विवस्वतः सर्वे मह्यस्तेषां तथावरः । देवभ्राट् तनयस्तस्य सुभ्राडिति ततः स्मृतः ।

सुभ्राजस्तु त्रयः पुत्राः प्रजावन्तो वज्रश्रुताः । दश ज्योतिः शतज्योतिः सहस्रज्योतिरेव च ।

दश पुत्रसहस्राणि दशज्योतेर्महात्मनः । ततो दशगुणाश्चान्ये शतज्योतेरिहात्मजाः ।